

EL BALL DE LA COCA

Repasant la premsa local, m'adono pels primers anys del "Segarra", que la festa de Sant Magí, com segurament moltes d'altres, devia pagar les conseqüències d'una guerra, i passava sense pena ni glòria. Unes notes petites, en els números corresponents al 15 o al 31 d'agost, que cada any, ens parlen de la festa, sense gaire entusiasme. I el protagonisme, pel que fa a la portada del quinzenari, se l'emporta Sant Ramon.

Però a partir de l'any 50, una anotació més llarga ens fa saber que la nova Junta Administrativa del Barri, s'ha proposat relançar la festa i el que és més important, ho ha aconseguit. Diu: "Todo el Barrio apareció adornado con el insustituible "serrell" y la "entrada de l'aigua" gracias al número de caballerías y al buen gusto con que estaban adornadas, hizo revivir el esplendor de los viejos tiempos."

Aquest "esplendor de los viejos tiempos" et fa pensar de seguida, que totes les coses, totes les festes, tenen la seva època gloriosa però també la seva davallada. I que en els moments més difícils, les que són objectivament populars, sempre han trobat algú prou engrescat per tirar-les endavant. I d'això no se n'escapa ni la festa de Sant Magí.

En aquest sentit, llegeixo, encuriosida, en un "Segarra" de l'any 1967, una entrevista que el Sr. Ramon M. Xuclà va fer als Srs. Llorenç Boquet Alsina i Isidre Colom Centelles, en aquell moment dos octogenaris cerverins que havien viscut la festa de ben a prop. El Sr. Boquet recorda que la festa va ser a punt de desaparèixer i gràcies a l'impuls d'uns joves estudiants del seminari de Solsona, fou relançada cap a principis de segle.

I el Sr. Colom ens explica, que la festa de Sant Magí, des del punt de vista popular abans era molt divertida.

Per començar, s'organitzava una batalla entre moros i cristians que anava recorrent els carrers principals de la ciutat fins arribar a la Plaça Major. Allà la Reina de la festa sortia al balcó de l'Ajuntament i anunciava a la multitud que omplia la plaça, la victòria dels cristians. I començava el ball. Era el mateix dia de Sant Magí. I això

passava, ens diu el Sr. Colom, quan ell era petit. Calculeu doncs!

Durant el ball -continua explicant- se subhastava una "coca", feta amb farina de pa i una mica d'oli i sucre. Costava 0'80 cèntims i els qui la compraven presumien de la despesa. I en podien presumir, perquè, de fet, comprar aquella "coca" donava molts drets: Podies escollir d'entre el repertori de llancers, masurques, rigodons, valsos o americanes del moment. I, a més a més, el comprador podia privar a qui volgués de ballar el ball que ell havia escollit. Penseu doncs, que si la subhasta de la "coca" l'aconseguien els de Granyena -per exemple- prohibien de ballar els de les Oluges. I al revés. D'aquesta manera, tan romàntica, es devien posar de manifest les possibles desavinences -tradicionals i populars, d'altra banda- que hi havia i potser encara hi ha entre pobles veïns. Ja us podeu imaginar, que l'èxit era total.

Així ens parlava nostàlgicament el Sr. Colom, l'any 67, del ball de la coca que s'organitzava per Sant Magí a tombant de segle.

Avui sóc jo qui parlo amb el fill del Sr. Isidre Colom, el Ton. Amb una memòria prodigiosa, recorda tot allò que ell tampoc no havia viscut però que li havia contat el seu pare, i va donant fe del que es va escriure en aquell "Segarra" de l'any 67. Han passat els anys, però, i per tant hi ha més dosi de nostàlgia, encara. I molta emoció en recordar-ho. I molt afecte en les seves paraules i agraïment en les meves lletres, quan la memòria el porta cap a la Plaça Major i els records el fan parlar del meu avi i el meu pare.

La Comissió de festes del barri de Sant Magí, que dit sigui de passada, és un bon exemple de constància, de tossuderia i de renovada il·lusió, s'ha proposat, aquest any, recuperar aquest ball de la "coca". Com serà, ja ho veurem. Però l'esforç de recuperar-lo, ja és un bon auguri. Es com refer un trosset del nostre passat més entranyablement popular.

I recordar, no ho dubtem, és la millor manera de fer reviure els fets i els protagonistes d'una història passada. Però és també, amb tota certesa, la millor manera de traspasar-los en herència a les generacions que ens empenyen.

mobel linea, s.l.
MUEBLES

MOBILIARI
I CADIRES
PER OFICINA

Carretera de Guissona, Km. 1 - Apartat 32 - 25200 **CERVERA** (Lleida)
TELEFON (973) 53 00 50 (8 línies) - FAX 973 - 53 06 49